

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

„Úředně ověřený překlad“ do českého jazyka podle ustanovení § 51 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách

Zákon č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), v ustanovení § 51 odst. 7, který ošetřuje prokazování kvalifikace zahraničních dodavatelů, operuje s pojmem „úředně ověřený překlad“. Cílem tohoto článku je poskytnout, s využitím dostupných pramenů, definici tohoto na první pohled jednoznačného pojmu.

Zákon o veřejných zakázkách v ustanovení § 51 odst. 7 uvádí, že *„doklady prokazující splnění kvalifikace předkládá zahraniční dodavatel v původním jazyce s připojením jejich úředně ověřeného překladu do českého jazyka, pokud zadavatel v zadávacích podmínkách nebo mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak...“* Ačkoliv se může zdát, že snaha o definici pojmu „úředně ověřený překlad“ nepředstavuje nijak výraznou interpretační výzvu, není podle našeho názoru nijak nadbytečné předestřít prameny, ze kterých lze význam tohoto pojmu dovodit; zvláště pak v situaci, kdy tento pojem není v zákoně o veřejných zakázkách přímo definován.

Jak jsme již uvedli v předchozím odstavci, zákon o veřejných zakázkách nikde ve svých ustanoveních pojem „úředně ověřený překlad“ nedefinuje. Současně zákon o veřejných zakázkách neobsahuje ani odkaz na žádnou právní normu, která by tento pojem vysvětlovala. Pravdou je, že pojem „úředně ověřený překlad“, ačkoliv je v právním řádu České republiky poměrně hojně používán, není explicitně definován v žádném právním předpise.

Podle našeho názoru lze ovšem jednoznačně dovodit, že „úředně ověřeným překladem“ se rozumí ověřený překlad provedený osobou zapsanou v seznamu tlumočnicků podle zákona č. [36/1967](#) Sb., o znalcích a tlumočnicích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnicích“). Ačkoliv zákon o znalcích a tlumočnicích pojem „úředně ověřený překlad“ ve svých ustanoveních vůbec nepoužívá, hovoří o „ověřeném překladu“ a to v ustanovení § 13: *„Podává-li znalec posudek písemně, je povinen každé jeho vyhotovení podepsat a připojit otisk pečeti; stejnou povinnost má tlumočnick u ověřovaných překladů.“* Dále je možné při výkladu tohoto pojmu vycházet z obecného požadavku na tlumočnickou činnost upravenou v § 2 odst. 1 zákona o znalcích a tlumočnicích: *„Znaleckou a tlumočnickou činnost mohou vykonávat pouze znalci a tlumočníci zapsaní do seznamu znalců a tlumočnicků.“*

Zákon o znalcích a tlumočnicích tedy, ač s pojmem „úředně ověřený překlad“ výslovně neoperuje, požaduje, aby tlumočnickou činnost vykonávala osoba zapsaná v seznamu tlumočnicků. Současně v

ustanovení, které stanoví požadavek na samotné provedení překladu (podepsání překladu a opatření otiskem pečeti), zákon o znalcích a tlumočnících používá pojem „ověřený překlad“. „Ověřený překlad“ podle zákona o znalcích a tlumočnících tedy může s ohledem na uvedené provést pouze tlumočnick zapsaný v seznamu tlumočnicků. Ačkoliv pojem „ověřený překlad“ není identický s pojmem „úředně ověřený překlad“, jak jej používají ostatní právní předpisy, máme za to, že i přes tuto terminologickou nejednotnost je význam těchto pojmů totožný. A to z prostého důvodu, že právní předpisy, které pojem „úředně ověřený překlad“ ve svém textu používají, v mnoha případech odkazují formou poznámky pod čarou právě na zákon o znalcích a tlumočnících.

V této souvislosti lze zmínit např. ustanovení § 9 písm. b) zákona č. [21/2006](#) Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. [18/2004](#) Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů, dokonce v ustanovení § 22 odst. 6 (kromě poznámky pod čarou odkazující na zákon o znalcích a tlumočnících a jeho prováděcí předpis) výslovně zmiňuje, že „úředně ověřený překlad“ do českého jazyka musí být proveden „*tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků.*“

Současně se domníváme, že výše uvedeným výkladem není popřena zásada, kterou opakovaně deklaruje Nejvyšší správní soud (např. rozsudek č. j. 5 Afs 147/2006-77 ze dne 24. 10. 2007), když uvádí, že: *„Obecně lze konstatovat, že pojmy definované pro účely jednoho zákona je nepřijatelné užití při výkladu v jiném právním předpise, nepřipouští-li tento předpis možnost užití analogie legis, resp. analogie iuris.“* V předmětné věci se totiž podle našeho názoru nejedná o analogickou aplikaci pojmu definovaného pro účely určitého zákona při výkladu tohoto pojmu v zákoně jiném a to z toho důvodu, že předmětný pojem „úředně ověřený překlad“ v žádném právním předpise definován není (poznámka pod čarou nemá normativní povahu, tudíž na ni nelze pohlížet jako na „definici“ určitého pojmu, nicméně lze ji použít jako vodítko pro správnou interpretaci příslušného pojmu; např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 98/2013 - 31 ze dne 5. 12. 2013: *„Stěžovateli lze přisvědčit, že poznámky pod čarou nemají normativní význam, nejsou přitom ani závaznými pravidly pro interpretaci zákonného textu. To však nepředstavuje pokyn je ignorovat a zcela rezignovat na jejich obsah. Jejich posláním je zlepšení přehlednosti a orientace v právním předpisu formou legislativní pomůcky. Pokud zákonodárce upřesní text zákona takovou poznámkou, dává tím vodítko pro správnou interpretaci předmětného pojmu, kterou nelze bez odůvodnění pominout...“*).

Jako další argument pro závěr, že „úředně ověřený překlad“ je překladem realizovaným osobou tlumočnicka zapsaným v seznamu tlumočnicků podle zákona o znalcích a tlumočnících, lze využít i citaci z usnesení Nejvyššího správního soudu spis. zn. 9 As 12/2014, ve kterém je mimo jiné uvedeno *„Listina by vždy měla být úředně přeložena (...), tedy pouze tlumočnickem zapsaným do seznamu tlumočnicků podle zákona č. [36/1967](#) Sb., o znalcích a tlumočnících.“* Ačkoliv se uvedený rozsudek vztahoval na „úředně ověřený překlad“ dokumentů předkládaných v rámci správního řízení podle zákona č. [500/2004](#) Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jsme toho názoru, že citovaná charakteristika „úředně ověřeného překladu“ predestinovaná Nejvyšším správním soudem je aplikovatelná i na identický pojem „úředně ověřený překlad“ použitý v zákoně o veřejných zakázkách.

Výše uvedený závěr dále podporuje i komentářová literatura k zákonu o veřejných zakázkách. Například PODEŠVA, V., OLÍK, M., JANOUŠEK, M., STRÁNSKÝ, J. *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář*. 2. Vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2011, uvádí, že *„Doklady prokazující splnění kvalifikačních předpokladů předkládá zahraniční dodavatel v původním jazyce s připojením jejich úředně ověřeného překladu do českého jazyka. Tento překlad musí být proveden překladatelem či tlumočnickem zapsaným do seznamu soudních tlumočnicků vedeném krajskými soudy.“*

Stejný názor je vyjádřen i v komentáři RAUS, D., NERUDA, R., *Zákon o veřejných zakázkách*. Komentář. Praha, Linde 2007, kde je uvedeno, že „Doklady prokazující splnění kvalifikace předkládá zahraniční dodavatel v původním jazyce s připojením jejich překladu do českého jazyka. Tento překlad však musí být úředně ověřen, tj. musí být proveden překladatelem či tlumočnickem zapsaným v seznamu soudních tlumočnicků vedeným krajskými soudy.“

Lze tedy shrnout, že z dostupných pramenů podle našeho názoru poměrně jednoznačně vyplývá, že za „úředně ověřený překlad“ do českého jazyka dokladů předkládaných k prokázání kvalifikace podle § 51 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách je nutné považovat pouze překlad provedený překladatelem či tlumočnickem zapsaným v seznamu soudních tlumočnicků podle zákona o znalcích a tlumočnících.

Mgr. David Říčný,
analytik veřejných zakázek

Mgr. Jan Hlavsa,
analytik veřejných zakázek

[Hirst, a. s.](#)

Samaritská 199/16
301 00 Plzeň

Tel.: +420 727 817 132
e-mail: info@hirst.cz

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 30.: Jednání za s.r.o. – zápis jednatelského oprávnění do obchodního](#)

rejstříku

- Předběžné opatření a další instituty k ochraně věřitelů při přeměnách
- Promlčení zápůjčky bez určení splatnosti v judikatuře Nejvyššího soudu
- Rozvod s mezinárodním prvkem a související otázky péče o děti a výživného
- Příkaz a příkaz na místě v přestupkovém řízení vedeném orgány inspekce práce
- Letiště a letecké stavby
- Problematické aspekty změn v úpravě odpovědnosti za škodu způsobenou vadou výrobku
- Autonomní mobilita optikou české legislativy. Kdy se na silnicích dočkáme vozidel bez řidiče?
- Rodičovská odpovědnost po novele občanského zákoníku: Jak nové principy rovnosti, spolupráce a ochrany dítěte mění praxi soudů a rodin
- Lhůta a povinnosti při vyrozumění oznamovatele o výsledku posouzení oznámení